

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **JUDr. L. P.**
bytem X

proti

žalované: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 11. 2023, č. j. MPSV-2023/229874-421/1,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně, ze dne 11. 10. 2023, č. j. BMA-12042/2023-E4, č. e. BMA-11908/2023-E4, kterým žalobci nebyla přiznána podpora v nezaměstnanosti.

II. Podání účastníků

2. V rámci žaloby poukázal žalobce na probíhající občanskoprávní řízení o určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru a uvedl namítané důvody její neplatnosti. Odkázal dále i na zahájené insolvenční řízení proti bývalému zaměstnavateli. Namítl, že správní orgány opomíjí teleologický výklad právní normy a neřešily, zda aplikovaná právní norma vylučuje výklad, že v případě napadení důvodů skončení pracovního poměru u soudu nesmí správní úřady odepřít podporu v zaměstnanosti do doby pravomocného skončení věci soudem. S ohledem na vakuum navrhoval v odvolání přiznání dávky a řešení případné neoprávněnosti jejího přiznání v budoucnu. Správními orgány navrhovanou obnovu řízení nelze uplatnit.
3. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Žalobcem předestřený teleologický výklad by vedl k rozporu s výkladem jazykovým a k rozporu s principem právní jistoty. Žalobce podle něj nesplnil podmínky pro přiznání podpory v nezaměstnanosti a k tomu odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu. S další argumentací uzavřel, že na skončení pracovního poměru je potřeba nahlížet jako na platné do doby rozhodnutí soudu o žalobě a uchazeči o zaměstnání nelze do rozhodnutí soudu v případě okamžitého zrušení pracovního poměru přiznat podporu v nezaměstnanosti.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.) a soud při posouzení věci vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. O žalobě krajský soud rozhodl bez jednání.
5. Žaloba **není** důvodná.
6. Z obsahu podané žaloby vyplývá, že skutkové okolnosti nyní projednávané věci, vč. ukončení pracovního poměru žalobce a s ním související žaloby, nejsou sporné. Naopak ve věci se jedná o řešení právní otázky dopadu žaloby na určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru na řízení o přiznání podpory v nezaměstnanosti. Zatímco správní orgány vychází z názoru, že do doby rozhodnutí v pracovněprávním sporu je třeba hledět na žadatele jako na osobu, která nesplnila podmínky pro přiznání podpory v nezaměstnanosti, žalobce tvrdí opak s tím, že případné negativní rozhodnutí v pracovněprávním sporu by založilo povinnost vyplacenou podporu vrátit.
7. Soud má za to, že tato právní otázka byla již v minulosti judikaturou Nejvyššího správního soudu vyřešena. Žalovaný ve svém vyjádření případně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2015, č. j. 8 Ads 69/2014-36, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl: „[23] Okamžité zrušení pracovního poměru je účinné doručením druhé straně, odvolat jej lze pouze před jeho doručením. Jeho účinky nastupují okamžitě. Žalobce podal s odstupem pouze několika dnů žádost o přiznání podpory v nezaměstnanosti. Skutečná motivace k narovnání právního jednání může být různá, tím spíše, pokud účinky takového postupu nesměřují pouze navzájem, ale i vně účastníků pracovněprávního vztahu k subjektům veřejného práva. Případná neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru je neplatností relativní, je třeba se jí dovolat. Nadále je třeba vycházet z toho, že pokud nebyla platnost takového rozvázání pracovního poměru zpochybněna žalobou podle § 72 zákoníku práce, je třeba na pracovní poměr hledět jako na platně rozvázaný, právo domáhat se jeho neplatnosti zanikne a je třeba takový úkon považovat za platný. Soud nemůže v jiném řízení posuzovat platnost rozvázání pracovního poměru ani jako předběžnou otázku (srov. např. rozsudku ze dne 27. 7. 2010, sp. zn. 21 Cdo 660/2009). Tím spíše

tak nemůže bez dalšího činit správní orgán při úvaze o splnění podmínek pro přiznání nároku na podporu v nezaměstnanosti. Podáním žaloby totiž dává účastník těchto řízení najevo, že pracovní poměr nemusel skončit. Na tuto situaci mají správní orgány možnost adekvátním způsobem procesně reagovat přerušením řízení a vyčkáním na výsledek soudního řízení, po kterém budou právní poměry účastníka vyjasněny.“

8. Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, nárok na podporu v nezaměstnanosti nemá uchazeč o zaměstnání, se kterým byl v době posledních 6 měsíců před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání zaměstnavatelem skončen pracovněprávní vztah z důvodu porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci zvlášť hrubým způsobem; to platí i v případě skončení jiného pracovního vztahu z obdobného důvodu.
9. Podle § 54 odst. 1 téhož zákona zjistí-li se dodatečně, že podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci byla uchazeči o zaměstnání neprávem odeprána nebo přiznána anebo poskytována v nižší částce, než v jaké náležela, anebo přiznána od pozdějšího dne, než od kterého náležela, dodatečně se přizná nebo zvýší a doplatí. Obdobně se postupuje, bylo-li příslušným orgánem rozhodnuto, že skončení pracovněprávního nebo jiného pracovního vztahu v případě uvedeném v § 39 odst. 2 písm. a) a b) je neplatné.
10. Podle § 101 písm. e) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, lze provést nové řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci tehdy, jestliže tak stanoví zvláštní zákon.
11. Podle § 72 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, neplatnost rozvázání pracovního poměru výpovědí, okamžitým zrušením, zrušením ve zkušební době nebo dohodou může jak zaměstnavatel, tak i zaměstnanec uplatnit u soudu nejpozději ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy měl pracovní poměr skončit tímto rozvázáním.
12. Ze zákoníku práce ani ze zákona o zaměstnanosti nevyplývá, že na žadatele o podporu v nezaměstnanosti je třeba po dobu vedení řízení o žalobě na určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru hledět jiným způsobem, než že byl pracovní poměr platně rozvázáný.
13. Argumentace žalobce je opřena o tvrzení, že správní orgány opomněly zhodnotit, že jediný doklad o skončení pracovního poměru pochází od zaměstnavatele a jeho pravdivost je zpochybněna žalobou u civilního soudu. Tato argumentace již byla dříve obecně vyvrácena shora citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu. Nejvyšší správní soud odkázal v citovaném rozhodnutí na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 7. 2010 ve věci sp. zn. 21 Cdo 660/2009 (jenž je aplikovatelný i na právní úpravu zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce – srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 2016 ve věci sp. zn. 21 Cdo 5033/2015), zdejší soud nyní doplňuje odkaz na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 12. 2019 ve věci sp. zn. 21 Cdo 2250/2018. Z obou rozsudků Nejvyššího soudu vyplývá, že jak za předcházející, tak za stávající právní úpravy je možné dovolat se (relativní) neplatnosti právního jednání, kterým došlo ke skončení pracovněprávního nebo jiného pracovního vztahu, nicméně neplatnost právního úkonu o rozvázání pracovního poměru může být určena pouze pravomocným rozhodnutím soudu. Pokud tak rozhodnuto není, musí soud vždy i v případném jiném řízení mezi účastníky vycházet z toho, že pracovní poměr účastníků byl rozvázán platně.
14. Soud s ohledem na uvedené a na shora citovanou právní úpravu neshledává, že by byl ve věci možný výklad, kterého se domáhá žalobce, tj. že by správní orgány neměly přihlídnout k důvodům ukončení pracovního poměru žalobce a teprve následně v případě jeho

neúspěchu u civilního soudu vymáhat po žalobci již jednou poskytnutou podporu v nezaměstnanosti zpět.

15. Naopak, řádný postup, který právní úprava předpokládá, je v případě úspěchu žalobce vydání nového rozhodnutí ve smyslu § 101 písm. e) správního řádu ve spojení s § 54 odst. 1 zákona o zaměstnanosti, kterým správní orgány mají možnost reagovat na změnu skutkové situace, tj. na to, že žalobci nebyla po určitou dobu vyplácena podpora v nezaměstnanosti, ačkoliv na ní měl v důsledku rozhodnutí civilního soudu nárok.
16. Soud vnímá, že žalobce se nyní nachází v situaci, kdy mu není vyplácena podpora v nezaměstnanosti a ani není rozhodnuto o jeho žalobě na určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru (tj. na výpověď se hledí jako na platnou), nicméně tato situace není důsledkem jednání správních orgánů, ale právní úpravy, která je dle soudu jednoznačná a nepřipouští jiný výklad.
17. Zdejší soud si je vědom toho, že Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozhodnutí uvedl, že na podání žaloby na určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru mají správní orgány možnost adekvátním způsobem procesně reagovat přerušением řízení a vyčkáním na výsledek soudního řízení, po kterém budou právní poměry účastníka vyjasněny, nicméně tento postup je jen jednou z možností. S ohledem na ustanovení § 54 odst. 4 zákona o zaměstnanosti (dle kterého nárok na podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci nebo jejich jednotlivých splátek zaniká uplynutím 5 let ode dne, od kterého náležela nebo splátky měly být poskytnuty) je lhůta pro zánik nároku prekluzivní bez ohledu na to, zda by bylo řízení o dávce přerušeno, nebo zda by o ní bylo rozhodováno v režimu nového rozhodnutí dle § 54 odst. 1 zákona o zaměstnanosti. Jinými slovy k ochraně práv žalobce v případě rozhodnutí o žalobě slouží i jiný institut, než přerušением řízení o podpoře v nezaměstnanosti. Žalobce se navíc toho, že by měly správní orgány řízení přerušit, a proto že by bylo jejich rozhodnutí nezákonné, nedomáhal.
18. Pokud jde o odkaz žalobce na náleží Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2004 ve věci sp. zn. III. ÚS 188/04, tento náleží se týkal skutkově odlišné věci. V nyní posuzované věci jde fakticky nikoliv o doplňování skutkových zjištění či nesprávnost postupu správních orgánů při zjišťování skutkového stavu, ale ryze o posouzení právní otázky, zda žalobci vznikl nebo nevznikl nárok na podporu v nezaměstnanosti. Odkaz žalobce na citovaný náleží proto nemůže změnit nic, co soud uvedl výše.

IV. Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno, 24. července 2024

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce